

Fővárosi Ítéltábla
8.Pf...../2019/5.

Kijavító végzés 8.Pf...../2019/8. szám alatt
Budapest, 2019. október 1.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a Bérczes Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bérczes Lászlóügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (1300, ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Mártonügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen szerzői jogsértés és védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 17. napján kelt 3.P...../2018/26. számú ítélete ellen az alperes 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az adatszolgáltatási kötelezettség köréből mellőzi a reklámozás költségeiről való tájékoztatást, valamint a reklámozással kapcsolatos szerződések és számlák kiadását. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (Százötvenezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy a Superman karakternek - az ingét tépő mozdulattal szétáró és e karakterre jellemző „S” jelzést ilyen módon feltáró - ábrázolását a felperes engedélye nélkül átdolgozta és az átdolgozott művet a „h..” című magazin 2016. szeptember 8-i számának címlapján engedély nélkül terjesztette, megsértette a felperes szerzői jogát. Eltiltotta az alperest attól, hogy a Superman karakter ábrázolását a felperes engedélye nélkül átdolgozza és az átdolgozott művet engedély nélkül terjessze. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet megállapításra vonatkozó rendelkező részét és azzal együtt az ítélet I. mellékletét 60 napon belül egy alkalommal tegye közzé a „h..” című hetilapban, színesben, Times New Roman betűtípussal, 12-es betűméretben a szöveg és a kép együttesével egy egész oldalt kitöltő terjedelemben. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt adjon írásbeli tájékoztatást a felperes részére a „h..” című hetilap 2016. szeptember 8. napján megjelent lapszámának összesen kiadott és forgalmazott mennyiségéről, a forgalmazott példányok nettó eladási áráról, e lapszám reklámozásának valamennyi módjáról, az egyes reklámozási módok kezdő és befejező időpontjáról és költségeiről, továbbá a tájékoztatáshoz mellékelje a lapszám nyomtatására, terjesztésére és reklámozására kötött szerződéseket, a forgalmazás során és a reklámozás díjáról kiállított számlák másolatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 226.600 forint perköltséget és úgy rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a felek a perköltségüket maguk viselik.

Az ítélet tényállása szerint a felperes a kiadója és szerzői jogi jogosultja azoknak a képregényeknek (1/F/2/1-4, és 9/F/18), amelyekből az akcióhős Superman karaktere ismerhető meg. A karakternek testhez tapadó kék színű ruházata van, amit derekán és csizmáján megjelenő piros szín egészít ki; mellkasán ötszögletű, hegyére állított, csiszolt gyémánt alakú pajzsra emlékeztető mezőben, sárga háttér előtt, piros színű „S” jel látható (a továbbiakban: Superman karakter). A képregényekből megismerhető ennek a karakternek olyan jellegzetes ábrázolása, ahol felső ruházatát szétfeszíti és ezáltal feltárul a mellkasán lévő „S” jel és annak színei (a továbbiakban: Superman ábrázolás). Ezt az ábrázolást az Amerikai Egyesült Államok Szerzői Jogi Hivatala 23-..... szám alatt vette nyilvántartásba.

A felperes a jogosultja az19-i elsőbbségű, lajstromszámú ábrás védjegynek, amely egyebek mellett a Nizzai Megállapodás 16 osztályába sorolt folyóiratok körében áll oltalom alatt. Az oltalom tárgya a Superman ábrázoláson látható, pajzs alakú mezőbe foglalt „S” jel.

Az alperes által kiadott „h..” hetilap 2016. szeptember 18-án megjelent számának külső címlapja (1/F/6) egy olyan mozdulatot ábrázol, ahol a két kézzel szétfeszített felsőruházat alatt sötétkék háttér előtt egy ötszögletű, hegyére állított, csiszolt gyémánt alakú pajzsra emlékeztető, piros színű keretben, sárga háttér előtt elhelyezett piros színű dollárjel („j”) tárul fel, alatta balról jobbra folyamatosan csökkenő betűméretű, egyedi tipográfiájú „STRÓMAN” felirat olvasható.

A felperes módosított keresetében a fenti alperesi magatartást sérelmezte és szerzői vagyoni jogainak megsértését és védjegybitorlás megállapítását kérte, meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásával.

Az alperes ellenkérelme a kereset teljes elutasítására irányult, a szerzői jogi kérdésben arra hivatkozva, hogy a címlapja egyfajta paródia, a felhasználás nem függ a felperes engedélyétől és kétségbe vonta a perbeli, inget szétfeszítő Superman ábrázolás szerzői jogi védelmét.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a szerzői jogi igény tekintetében részben alaposnak találta. Döntését e körben a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (1)-(3) bekezdéseire, 16. § (1) és (3) bekezdéseire, 17. § b) és f) pontjára, 23. § (1) bekezdésére és 29. §-ára, valamint a Szerzői Jogi Szakértői Testület (SzJSzT) által SzJSzT-07/19. szám alatt adott szakvéleményre alapította.

Rögzítette, miszerint a perben nem volt vitatott, hogy a felperes és jogelődje által 1938. óta kiadott képregényekből a közismert szuperhős, Superman alakja szerzői jogi oltalom alatt áll és ennek a felperes a jogosultja. Nem volt vitás az sem, hogy Superman karaktere, mint jellegzetes és eredeti alak magában is szerzői jogi védelem alatt áll Magyarországon.

Az aggálymentesnek talált szakvélemény alapján - annak lényegét ismertetve - megállapította, hogy a Superman grafikai ábrázolás önmagában is egyéni és eredeti jelleggel bír, ezért „teljes” szerzői jogi oltalmat élvez az Szt. 1. § (2) bekezdés h) pontja alapján, önálló szerzői alkotásként is értelmezhető. Megállapította továbbá, hogy a Superman karakternek az a jellegzetes ábrázolása, ahol a felső ruházat szétfeszítésével az „S” jel feltárul, önmagában is szerzői jogi védelmet élvez, mert a fej és a lábak nélküli ábrázolás is hordozza azt az egyéni, eredeti jelleget, amely megalapozza a szerzői jogi védelmet. A karakternek ugyanis az egyik leginkább meghatározó eleme a mellkasán lévő „S” jel, ami a két kar szétfeszítésével válik láthatóvá, továbbá a megjelenő ruházat kék-piros színe.

A panaszolt grafikai mű ennek a Superman ábrázolásnak az átdolgozása, mert az eredeti figura és a címlapon megjelenő ábrázolás közti kapcsolat nyilvánvaló; a címlap a Superman figura

karakterének meghatározó elemeit használja fel. A kék-piros ruházat, az ing szétfeszítésével a mellkason megjelenő jelet feltáró mozdulat egyértelműen beazonosíthatóvá teszi az alapul szolgáló művet. A figurának lényegében csak a mellkasa látszik a címlapon, ami a grafikus részéről tudatos döntésnek látszik: a kép azt sugallja, hogy nem egy konkrétan beazonosítható személyt kíván ábrázolni. A mellkas ábrázolása azzal száll humoros hatás elérése útján vitába a Superman karakterrel, hogy éppen nem egy sportos, izmos, gyors, emberfeletti mozgásra alkalmas mozgást mutat, hanem egy olyan alakot, amely feltűnően elhízott, túlsúlya a ruháján keresztül is szembeötlő. Ez a Superman mögötti eszmei mondanivalóval való vitát jelent. A kép a szöveges feliratozásban is ilyen ellenvéleményt fejez ki: a csökkenő betűméretű Superman felirat helyett a stróman felirat látszik, hasonlóan csökkenő méretű (és az eredetihez nagyon hasonló) betűtípussal. A mez feliratában is beazonosítható a hasonlóság és az eredetitől való tudatos eltérés: Superman nevének kezdőbetűje helyett az „S” betűből származtatott dollárjel látható, ami ismét csak az ismert Superman eszmei kontextussal vitatkozó szellemiséget fejez ki: Supermannek a fizikai képességei, strómannak a pénz adja az emberfeletti erőt. A kép üzenete is világos: a stróman csak a saját, emberi képességeit meghaladó erővel tudja elérni az extrém mértékű gazdagodás célját. A Testület megjegyezte, hogy a magyar szerzői jogi törvény nem tartalmazza a paródia célú szabad felhasználást.

A szakvélemény alapján az elsőfokú bíróság megállapíthatónak látta, hogy az alperes a Superman karakter grafikai ábrázolásának felperesi engedély nélküli átdolgozásával, és az átdolgozás eredményeként létrejött mű engedély nélküli terjesztésével az Szjt. 23. § (1) bekezdésébe és 29. §-ába ütköző szerzői jogsértést valósított meg. Ezért az Szjt. 94. § (1) bekezdés a)-d) pontjai alapján nagyjából a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalta az alperest.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaira alapított védjegybitorlás megállapítása iránti keresetet elutasította az elsőfokú bíróság, mert kizárhatónak látta, hogy a panaszolt megjelöléshasználattal sérülhetne a védjegy azonosító, megkülönböztető vagy tájékoztató funkciója.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, ebben annak részbeni megváltoztatásával a teljes kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a törvényszék az Szjt. 29. §-ának téves alkalmazásával jutott arra, hogy a kifogásolt ábrázolás engedélyköteles átdolgozás lenne. Az ábrázolás ugyanis olyan mértékben új tartalmat hoz létre, eltérő mondanivalót fejez ki, hogy azok a jegyek, amelyek asszociáció útján emlékeztetnek a felperes művére és amelyeknek felperesi változata önmagában egyébként sem áll szerzői jogi védelem alatt, nem minősülnek a mű átdolgozásának. E körben visszautalt az ellenkérelmében hivatkozott szerzői jogi szakvéleményekre. Érvei szerint a felperes a mű sajátos karaktere okán igényelte a szerzői jogi védelmet, amit az alperes sem tett kétségessé, de azt vitatta, hogy önmagukban az egyes ábrázolásmódok önállóan szerzői jogi védelmet élveznének, mert hiányzik azok egyéni, eredeti jellege. Előadta, hogy nem a felperesi karakter hasznosítása valósult meg, hanem a társadalmi diskurzus, a kultúra részeként az egyik mű inspirációt nyert egy másik műből annak érdekében, hogy önálló mondanivalót hozzon létre. Érvei szerint nem választható külön a szerzői és a védjegy jogi igény megítélése, márpedig az utóbbiról a bíróság is megállapította, hogy a fogyasztók számára világos volt, milyen tartalmat hordoz az alperesi címlap. Megítélése szerint a bíróság okszerűtlenül mérlegelte az SzJSzT véleményét is. A Testület szakkérdésben kifejtett állásfoglalása mindössze azt jelenti, hogy egy mű rendelkezik-e azokkal a

kelléssel, amelyek alapján egyéninek és eredetinek minősül, s ekként élvez-e szerzői jogi védelmet. De azt nem a Testület hivatott eldönteni, hogy egyébként engedélyköteles átdolgozás történt-e.

Törvénybe ütközőnek tartotta az alkalmazott jogkövetkezményeket is, mivel az Szjt. 94. § (1) bekezdés d) pontja alapján az alperes csak a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról köteles adatot szolgáltatni. A lapszám reklámozási módjairól, azok kezdő és befejező időpontjáról vagy költségeiről az alperes nem köteles adatot szolgáltatni, mivel ezek a legszigorúbb üzleti titkainak minősülnek, amelyek kiadása törvényi felhatalmazás hiányában nem rendelhető el. Ezen túl az Szjt. az okiratok átadásának igénylésére sem jogosítja fel a felperest, így azt a bíróság sem rendelheti el. Az Szjt. felhívott rendelkezése az üzleti kapcsolatokról való adatszolgáltatást csak a kifejezetten a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatok esetében rendeli el, azt azonban nem teszi lehetővé, hogy a felperes ezen a címen általános üzleti információkhoz jusson az alperesről és partnereiről.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A felperes nem támadta az ítéletnek a meghaladó - védjegybitorlásra alapított és egyéb szerzői jogi jogkövetkezmények alkalmazására irányuló - keresetét elutasító rendelkezését, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, kizárólag az elégtétel adása körében látott okot az ítélet kis részben történő megváltoztatására a későbbiekben kifejtendő okból.

Az elsőfokú bíróságnak szerzői jogi szempontból abban kellett állást foglalnia, hogy a Superman karakternek a felsőruházat szétfeszítésével az „S” jelet feltáró grafikai ábrázolását önálló szerzői jogi védelem illeti-e, s ha igen, megtörtént-e az alperes részéről ennek a Superman ábrázolásnak az átdolgozása. Nem volt vitás azonban, hogy a Superman akcióhős karakter egyéni, eredeti jellege folytán szerzői jogi védelem alatt áll, továbbá az sem, hogy a címlap grafikusának alkotása az alperes felhasználási magatartásának tekintendő.

A fellebbezés továbbra is állította, hogy a karakter jellegzetessége ellenére az egyes ábrázolásmódjai önmagukban nem állnak szerzői jogi védelem alatt, továbbá az elsőfokú bíróság tévedett az átdolgozás megítélése során, amikor nem tulajdonított jelentőséget az önálló alperesi mondanivaló létének és okszerűtlenül mérlegelte az SzJSzT véleményét.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesi fej és lábak nélküli Superman ábrázolás is hordozza a szerzői jogi védelmet megalapozó egyéni, eredeti jelleget.

Az Szjt. 1. § (2) bekezdés h) pontja szerinti rajzolás útján létrehozott alkotás, amennyiben a (3) bekezdésnek megfelelő egyéni, eredeti jellege van, szerzői jogi védelem alá tartozik. Szerzői jogi védelem alapján az Szjt. 16. § (1) bekezdése értelmében a mű valamely azonosítható részére is kizárólagos felhasználási joga van a szerzőnek.

Az aggálytalan szakvélemény alapján a másodfokú bíróság is megállapíthatónak találta, hogy az alperes által már nem vitatottan szerzői jogi védelem alatt álló Superman karakternek több, az egyértelmű beazonosítást lehetővé tevő, vizuálisan ábrázolt karakterjegye van, külső jegyei alapján egyértelműen felismerhető: piros-kék elemekből összeállított, köpennyel fedett, testhez álló ruhát visel és felsőruházata szétfeszítése során a mellkasára simuló, izmait hangsúlyosan mutató mezen

felbukkan nevének kezdőbetűje. A Superman karakternek a perbeli módon, fej és lábak nélküli ábrázolása is hordozza az egyéni, eredeti jelleget, amely megalapozza a szerzői jogi védelmet, mivel a leginkább meghatározó elemek - a kék-piros szín, az „S” jel, a szétfeszítő mozdulat - itt is megtalálhatóak.

A fellebbezés alapján a további eldöntendő kérdés az volt, hogy engedélyköteles átdolgozás valósult-e meg a címlapon történt ábrázolással.

Az alperes az elsőfokú eljárásban kifejtettekkel egyezően, korábbi SzJSzT szakvéleményekre utalva azzal érvelt, hogy átdolgozásnak az az alkotás minősül, ami már meglévő műből, annak lényegét, művészi mondanivalóját megtartva hoz létre új szerzői művet. Álláspontja szerint a jelen esetben nem ez történt, mert a kifogásolt címlapon az eredeti mű egyfajta paródiája látható, az eredeti műnek csak egyes stíuselemeit veszi át, de annak mondanivalójával szemben álló mondanivalóval rendelkező művet hoz létre.

Az elsőfokú bíróság a szakvélemény alapján helyesen állapította meg, hogy a címlapon megjelenő ábrázolás a felperesi Superman figura karakterének meghatározó elemeit használja fel. Megtartja a kék-piros színt, az ing szétfeszítésével feltáruló betűt, de a humoros hatás érdekében az izmos mellkas helyett egy feltűnően elhízott alakot ábrázol. Egyértelműen beazonosíthatóvá teszi az alapul szolgáló művet annak ellenére, hogy az ismert Superman eszmei mondanivalójával vitatkozó szellemiséget fejez ki. A kép szöveges feliratozásban is ilyen ellenvéleményt fejez ki az eredeti alkotás ismert kontextusával szemben: a csökkenő betűméretű Superman felirat helyett a Stróman felirat látszik és a mezen lévő „S” betű helyett egy dollárjel látható, ami szintén vitatkozó szellemiséget fejez ki.

Az ismertetett azonos, illetve hasonló elemek alapján kellett megállapítani, hogy az Szjt. 29. § szerinti átdolgozás történt-e, amelyhez a szerzőtől származó engedélyre van szükség, vagy az alperesi ábrázolás kellő távolságot tart az eredeti műtől és önálló műnek minősül.

A szerzői jogi törvényhez készült Nagykomentár (szerkesztette: **Gy.P.**, 2014. Wolters Kluwer) szerint a paródia minősítése azért nehéz, mert „szükségképpen jól felismerhetővé teszi a parodizált művet. Hatása az eredeti mű vonásainak új - túlzó - vonásokkal való kiegészítésében, sőt szembeállításában van. A paródia az eredeti művel való tartalmi vagy művészeti vitatkozás, ellentét, aminek során az eredetinek közvetve a valótól eltérő tartalmat, formát is tulajdonítanak és ez váltja ki a komikus hatást. Egyes parodizáló művek - ha bennük egyrészt az eredeti mű elhalványul és főleg csak az egyéni stílus ismerhető fel, másrészt ezekkel szemben lényeges új egyéni, eredeti vonások kerülnek túlsúlyba - új, független alkotásoknak minősülhetnek. Például **K.F.** „Így írtok Ti” paródiái.”

Az alperesi ábrázolás az eredeti mű azonos, illetve hasonló formai és tartalmi elemeit kétségtelenül felhasználta, továbbra is lényeges elem maradt a kék-piros szín, az ing szétfeszítésével a mellkason megjelenő jelet feltáró mozdulat. Egyértelműen felismerhető belőle az eredeti mű, bár a humoros hatás érdekében történt ellentétes tartalmú - izmos-túlsúlyos mellkas, „S” betű-dollárjel - ábrázolások miatt különbözik is tőle. Az eltérést biztosító elemek azonban nem az elkülönülést eredményezik, hanem az eredeti mű adott elemeivel való szembeállítást a humoros, kritikai hatás érdekében. Nem osztható ezért a fellebbezésnek az az érve, hogy az alperesi műnek önálló, független mondanivalója lenne. Ahogy a szakvélemény is kifejtette: az eredeti mű eszmei mondanivalójával való vitát, ellenvéleményt fejez ki. Megállapítható tehát, hogy az eredeti műből egyéni, eredeti elemek hozzáadásával új mű jött ugyan létre, ami azonban lényegi kiegészítő

változtatások hiánya miatt nincs olyan távolságban az eredeti műtől, ami alapján az új mű függetlensége megállapítható lenne, ezért átdolgozás történt.

Mivel a magyar szerzői jogi törvény nem tartalmazza a paródia-célú szabad felhasználást, ezért az átdolgozáshoz a felperes engedélyét kellett volna kérni. Ennek hiányában az alperesi felhasználás jogsértő.

A fellebbezés eredménytelenül érvelt azzal is, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül fogadta el a Szakértői Testület szakvéleményét az ítélezése alapjául, mert a testület annak megítélésére jogosult, hogy egy mű egyéninek és eredetinek minősül-e, de azt a bíróság hivatott eldönteni, hogy engedélyköteles átdolgozást valósított-e meg az alperes.

Az Szjt. 101. § (1) bekezdése értelmében az SzJSzT szerzői jogi jogvitás ügyben felmerülő szakkérdésekben ad szakvéleményt. Ennek megfelelően járt el az adott szakértői tanács is, a felhasználási jog gyakorlásával kapcsolatban vizsgálta a perbeli esetet, amelynek során a tényekből kényszerűen jogi értékű következtetést is le kellett vonnia. A jogkérdés megítélése a bíróság feladata volt, aki meggyőződése alapján a testülettel azonos véleményre jutott.

A jogsértést érintő döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, ebben a részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Részen alappal sérelmezte a fellebbezés a reklámozással kapcsolatban alkalmazott jogkövetkezményeket, azzal érvelve, hogy az Szjt. 94. § (1) bekezdés d) pontja alapján csak a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról köteles adatot szolgáltatni.

Az elsőfokú ítélet az adatszolgáltatást a kifogásolt címlappal megjelent lapszám reklámozásának valamennyi módjáról, az egyes reklámozási módok kezdő és befejező időpontjáról és költségeiről rendelte azzal, hogy az alperes a tájékoztatáshoz mellékelje a reklámozás díjáról kiállított számlák másolatait.

A másodfokú bíróság a tájékoztatási kötelezettség köréből mellőzte a reklámozás költségeiről való tájékoztatást, valamint a reklámozással kapcsolatos szerződések és számlák kiadását. A reklámozással megvalósulhatott jogsértő felhasználás, amivel kapcsolatban a felperesnek anyagi igénye merülhet fel, amit befolyásol azok módja, kezdő és befejező időpontja. Annak költsége azonban az alperes oldalon nem bevételt, hanem kiadást jelentett, abból tehát gazdasági előnye nem volt. Ezért a költségekből, számlákból nincs olyan kinyerhető adat, ami egy esetleges felperesi kárigény alapjául szolgálhat.

Ennek okán az erre irányuló keresetrészt a másodfokú bíróság elutasította.

A Fővárosi Ítélet tábla a kifejtettek tükrében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp 383. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés csak kis részben, az adatszolgáltatás körében vezetett eredményre, ez nem érintette számottevően a felek pernyertességének-pervesztességének arányát, ezért a Pp. 364. §-án keresztül irányadó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megtéríteni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját tartalmazza. A felperes költségjegyzékkel és megbízási szerződéssel igazoltan 285.200 forintban határozta meg költségigényét. Ezt a másodfokú bíróság az eljárás pertárgyértékére, és a kifejtett ügyvédi tevékenységre, ami a fellebbezési ellenkérelem elkészítésében és a tárgyaláson való megjelenésben merült ki eltúlzottnak ítélte a speciális szakmai ismeretek figyelembe vétele mellett is. Ezért annak

összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint mérlegeléssel 150.000 forintban határozta meg.

2019.

Budapest, ~~2017.~~ június 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

ővárosi Ítéltábla
8.Pf...../2019/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Bérczes Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Bérczes Lászlóügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Mártonügyvéd) által képviselt alperes neve ...) alperes ellen szerzői jogsértés és védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 17. napján kelt 3.P..../2018/26. számú ítélete ellen az alperes 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán indult ügyben meghozta az alábbi

k i j a v í t ó v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 8.Pf...../2019/5. számú ítélete záró részének keltezését akként javítja ki, hogy a „2017. június 27.” szövegrész helyébe a „2019. június 27.” szövegrész lép.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a 2019. június 27. napján meghozott 5. sorszámú ítélete záró részének keltezése számítástechnikai hiba okozta elírás folytán tévesen azt tartalmazza, hogy az ítélet 2017. június 27. napján kelt.

A Pp. 352. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

A fenti rendelkezés tükrében a Fővárosi Ítéltábla hivatalból intézkedett az ítéleti záró rész keltezésének kijavítása iránt.

A kijavító végzés ellen a Pp. 352. § (4) bekezdése nem biztosít külön fellebbezési lehetőséget.

Budapest, 2019. október 1.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró